

11. CSERI KÁLMÁN

A VÁROS BÉKÉJE

"Ez szó szerint az a levél, amelyet Jeremiás próféta Jeruzsálemből küldött a foglyok közt megmaradt véneknek és papoknak, prófétáknak és az egész népnek, akiket fogságba vitt Nebukadneccár Jeruzsálemből Babilóniába. Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene az egész fogoly néphez, amelyet fogságba vittek Jeruzsálemből Babilóniába:

Építsetek házakat és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket és, egyétek azok gyümölcsét! Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok és ne fogyjatok!

Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vittelek benneteket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is! Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket a próféták és a jósök, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira! Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben; nem küldtem őket - így szól az Úr.

Ezt mondja az Úr: Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jó szót, hogy visszahozlak benneteket erre a helyre. Mert csak én tudom mi a tervem veletek - így szól az Úr -: Békességet és nem romlást tervezek, (és reményteljes jövőt adok nektek) és végül megadom nektek, amiben reménykedtek. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám. Megtaláltok engem, - így szól az Úr -, jóra fordítom sorsotokat, összegyűjtelek benneteket minden nép közül és minden helyről, ahová szétszórtalak - így szól az Úr -, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vittelek benneteket." (Jeremiás 29:1-14. új ford.)

Ima:

Örökkévaló Istenünk! Dicsőítünk, áldunk és magasztalunk téged!

Köszönjük megtartó kegyelmedet, köszönjük, hogy valóban nem a mi bűneink szerint bánsz velünk és ezért hosszabbítottad meg a kegyelmi időt számunkra. Könyörülj rajtunk, hogy arra használjuk mindazt az időt, amit még ebben testben adsz nekünk, amire adtad. Őrizz meg minket minden tékozlástól, őrizz meg attól, hogy magunk vegyük kezünkbe azt, amivel Te rendelkezél és segíts minket, hogy egész önmagunkat, testünket, lelkünket ténylegesen rád tudjuk bízni és rendelkezésedre tudjuk bocsátani. Köszönjük ígéreteidet, Köszönjük ezt a kedves biztatást, amit mondtál nekünk az ősi ígén keresztül. Áldunk azért, hogy mind igazak és ámenek, amik szádból kijöttek. Taníts minket sokkal jobban bízni a Te ígédben és ígéreteidben, mint eddig. Legyen nekünk szent a Te beszéded, legyen a mi útunkon világosság, ösvényünknek a lámpása. Taníts minket mindenben a Te akaratodat teljesítenünk, mert Te vagy Istenünk, és a Te jó Lelked vezéreljen minket az egyenes földön. Alázatosan kérünk, hogy szólj hozzánk most is, és adj nekünk fogékony, értelmes, nyitott szívet. Kérünk, hogy ronts le bennünk minden ellenállás, minden magasztalat, ami emeltetett a Krisztus ismerete ellen. És

ejtsd foglyul minden gondolatunkat. Taníts minket arra, hogy igazán megismerjünk és Urunknak elismerjünk téged. Formáld bennünk az új embert, az új életet, és Te adj nekünk útmutatást vezetést. Egyedül a Te hűségében bízunk, az a biztosíték számunkra Urunk, hogy nem tévelyedünk és nem veszünk el. Biztosíts minket újra a Te szeretetedről, hozzánk lehajló irgalmadról, és szólj hozzánk úgy, hogy az formálja a gondolkozásunkat, jellemünket, egész életünket, hogy kiábrázolódjék rajtunk Krisztus. Így áldd meg most a mi csendességünket. Tedd ezt valóban istentiszteletté a Te jelenléteddel. Jézus nevében kérünk. ÁMEN.

"Boldog ember az, akinek vétke megbocsáttatott, bűne elfedeztetett, boldog ember az akinek az Úr bünt nem tulajdonít, és akiben csalárdság nincsen."

***

"Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettek benneteket és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is."(Jer. 29:7)

2500 éve kelt levélből való mondatok ezek. A címzettek a babiloni fogságba elhurcolt zsidók voltak. A feladója maga az élő Isten, aki az Ő fogságban sínylődő népét is szeretete. Életmentő, fontos üzenetet tartalmazott! Az egész életük, jövőjük függött attól, hogy komolyan veszik-e vagy sem.

Isten kegyelméből ennek a 2500 éves levélnek ma mi lehetünk a címzettjei. Kértem Istent, hogy adjon nekünk programot és világos útmutatást. Isten olyan félreérthetetlenül hozta elém ezt az igét és terelte erre a gondolataimat, hogy kénytelen voltam félretenni a magam gondolatait és elfogadni ezt az igét Istentől kapott programnak. Ha valóban elfogadjuk Istentől való programként, próbáljuk megérteni, hogy mit vár tőlünk és mit üzen rajta keresztül nekünk Isten.

Annyit tudnunk kell, hogy **jól megértsük a levél akkori jelentését** is, hogy Krisztus előtt 587-ben Babilonia elfoglalta Jeruzsálemet és a nép színe-javát fogságba vitte. A fogságban két tévedés, két veszély fenyegette az embereket. *Egyesek* azt suttozták, hogy Babilon hamarosan összeomlik és ők rövidesen visszamehetnek. Esetleg nem ártana besegíteni valamilyen lázadással abba, hogy minél előbb sor kerüljön erre. *Mások* viszont véglegesnek tekintették a száműzetést és teljesen elkeseredtek, lemondva a majdani szabadulásról. Ekkor íratta Isten Jerémiással ezt a levelet, amit a nép vezetőinek küldött el a fogságba. S mit ír benne? Azt, hogy a fogságnak vége lesz, de nem hamar! Körülbelül 70 évig tart az, amíg Isten abban a kohóban megtisztítja az ő vétkes népét. Ezt az időt viszont értelmesen kell eltölteniük. **Három parancsot kapnak:**

1. Építsetek házakat.
2. Ültessetek kerteket.
3. Szüljetez gyerekeket.

Ne ringassátok magatokat abban a hamis illúzióban, - ahogyan ma sokszor elhangzik - "guggolva is kibírjuk", mert hamarosan visszakerülünk. 70 év hosszú idő! De ne keseredjetez

el, mert visszavisz az Úr benneteket. Vége lesz ennek, nem semmisül meg itt a nép. Sőt! Az a cél, hogy **többen menjetek haza, mint amennyit idehurcoltak**. Ezért annyira hangsúlyos az, hogy **szüljétek, neveljétek gyerekeket**. A jövő nemzedékért, felelősek vagytok! Ápoljátok ott a fogságban, a rombadőlt templomtól távol is az Istennel való közösséget. Ápoljátok az egymással való összetartozás tudatát és közben tegyetek meg mindent azért, hogy lelkiileg, testileg erős, egészséges és népes társaság menjen majd vissza, mert Istennek terve van veletek. Jövőt készített nektek éppen ezért ez a ti feladatotok.

Salom!

Ebből a levélből rendkívül világosan kitűnik, hogy mi az istenfélő ember feladata egy történelmileg kritikus korszakban, amikor ki ezt suttog, ki azt. Két nagyon világos útmutatást, parancsot ad Isten az Ő népének. **Fáradozzatok annak a városnak a békességén**, ahová fogságba vittelek benneteket, és **imádkozzatok érte** az Úrhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is. Régi fordításban azt olvassuk, hogy munkálkodjatok annak a **"városnak a jólétének"**. Az eredeti szövegben a **"salom"** szó van. Itt ez, az új fordítás a pontosabb fordítás. És ez azért fontos, mert a salom, a béke az nem csak a háború hiányát jelenti. Nagyon gazdag jelentéstartalma van ennek a szónak. Mit jelent a salom az Ószövetség nyelvén? A hálnak a vízben van a salomja és nem a parton, vagy a szatyorban, mert ott elpusztul. Az embernek az Istennel való közösségben van a salomja, az Istentől elszakadva, vagy elszakítva biztos, hogy elpusztul! Egészen tágas értelemben mindig azt a fizikai és szellemi közeget jelzi, amiben az ember igazán emberré válhat. Amiben élni lehet, nemcsak kinlódni, küszködni, vegetálni, valahogy túlélni, hanem élni, ahol ki lehet bontakozni, ahol az élet gazdagodik, ahol nincsenek korlátai az élet áradásának. És mivel a Biblia tanítása szerint az ember igazán csak az Istennel való közösségben lehet emberré és csak ott élhet igazán, mert az Isten az élet forrása, ezért a **salom mindig magában foglalja a fizikai és a lelki feltételeket is**. Az ember akkor él ha Istennel kapcsolatba kerül, ha Istennel együtt él. Gazdag, teljes életet élni és végezni mindenkinek azt, ami végett a világon van, amit célként Isten tűzött eléje.

Hadd mondjak egy nagyon triviális példát. Majdnem szégyellem elmondani, de számomra egyszer ez tette egészen világossá, hogy mit tanít a Szentírás, amikor erről van szó. Külföldön vettem részt egyszer egy konferencián és ott történt az, hogy eldugult a szennyvíz elvezető. És egyszer csak arra lettek figyelmesek a konferencia résztvevői, hogy az egyik szolgáló, aki az evangélizációk jó részét végezte, térdén fölülérő gumicsizmában benne áll a csatorna szennyvizében és igyekszik kidugaszolni azt a csatornát, amelyik eldugult, és amikor ott némelyek sopánkodtak és sajnálták, azt mondta: úgy nem tudnak a gyerekek azt evangéliumra figyelni, ha nem mehetnek az illemhelyre. Az ő feladata ott az evangélium hirdetése volt, és azt is csinálta mind a tíz nap alatt, nagyon tartalmasan és erővel. De amikor a fizikai körülmények akadályozták, hogy a lelkiekre igazán figyeljenek, akkor nem átalott csizmát húzni, szerszámot venni a kezébe és azon a bajon segíteni, hiszen összefügg a kettő. Amikor a Szentírás arról beszél, hogy Isten népének, meg Isten gyermekeinek a város salomján, békességén kell munkálkodnia, akkor az azt jelenti, hogy egy pillanatra sem szabad efelejtenuk Isten gyermekeinek, hogy salomja, békessége csak annak az embernek van, aki már Istennel kapcsolatba került. Tehát ezt kell munkálni. De ha ezt bármi akadályozza, vagy akármi ezzel összefüggő feladat van, akkor "nem esik le a gyűrű az ujjáról", ha bármilyen szerszámot a kezébe kell venni, ennek érdekében. Ez az egyik, amit itt említ Isten az Ő népének.

Imádkozzatok érte az Úrhoz. Csak Isten népe, csak az Őt ismerő, benne hívó gyermekei tudják megtenni, hogy közbenjárjanak másokért Istennél. Az a héber szó, ami itt a várost

jelöli görögül így hangzik: **polisz**. Isten tehát azt üzeni itt a népének, hogy semmiképpen **nem lehetnek közömbösek, a polisznak, az őket körülvevő környezetnek a sorsával szemben**. Polisz azt jelenti, hogy város, főváros, ország, nemzet haza, állam. **Isten népe soha nem lehet közömbös annak az országnak nemzetnek, államnak dogaival szemben, ahová őt az Isten küldte**, még, ha fogolyként engedte oda, ítéletként engedte oda akkor sem. Akkor sem lehet ellendrukker. A káröröm ismeretlen kell hogy legyen a számára, hanem még akkor is fáradozik annak a városnak a békességén. Vagyis a hívő ember tevékenyen részt kell, hogy vegyen országa, hazája, állama, népe sorsának az alakításában. Nemcsak azért, mert a személyes boldogulása is összefügg annak boldogulásával, amit itt említ az Ige, hanem azért is mert Istentől kapott küldetésünk ez! Sáfárokká tett minket Isten, és ez a sáfár küldetés azt jelenti, hogy akárhova állít, ott kell hivatásom magaslatán állnom és közvetítenem annak a környezetnek a mennyei áldásokat, amiket csak az Isten gyermekei és Isten népe közvetíthetnek.

Jézus erőteljes metaforáit olvashatjuk a Máté evangéliumában: Ti vagytok **a földnek a sója**, ti vagytok **a világnak a világossága**, ti vagytok **a kovász a tésztában**, abban a nagy tésztában amit világnak neveznek. Ami azt jelenti, hogy a hívő embernek és Isten népének ezen a világon hatóerőt kell képviselnie, hatást kell kifejtenie, mennyei erőket kell árasztania. Még az ilyen elesett, nyomorult állapotában is, amikor Isten ítélete alatt szenved, és magától soha nem ment volna oda, ahol tartózkodnia kell, abba a poliszba, abba környezetbe amelyikbe Isten állította. Még ott is küldetése van.

Kettős veszély fenyeget!

A keresztyén egyházat mindig két veszély fenyegette:

- Az egyik az volt, hogy **közömbösen félrevonult**, mondván, hogy neki csak a lelkiekkel kell foglalkoznia.

- A másik az volt, hogy **belevetette magát a politikába** és eredeti és sajátos küldetéséről, amit Jézus bízott rá, a tanítvánnyá tételről, az **evangélium hirdetéséről megfélekedve elvilágiasodott**. Isten őrizzen bennünket mind a kettőtől.

Jézus amikor értünk imádkozott ezt mondotta: **"nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem, hogy őrizd meg őket a gonosztól."** A hívő ember két lábbal benne áll ebben a világban és a történelemben, de teljes szívével függ a világ és a történelem Urától, és az Istennel való közössége határozza meg, hogy a világban, mikor mi a feladata. A gonosz azt jelentheti, hogy az egyház is világgá válik, elvilágiasodik. Sajátosságát veszíti el. Ma is tapasztalható mind a két kísértés. Az is, hogy hívő emberek **fejést ugranak a politikába** és csupa jó szándékból vagy egyéni érvényesülésből keresik ott a pozíciókat és ott fejtik ki a maguk aktivitását, de az is, hogy kicsit fáradtan, megkeseredve **visszavonulnak** és azt mondják: semmi keresnivalójuk nincs a "piszkos politikában". Az Istennek engedelmes hívő nép két lábbal áll a világban és a történelemben, de teljes szívével függ Urától, és hogy mit csinál ott, ahol két lábon áll, az attól függ, mit mond neki az ő Ura. Mindenestől Isten irányítja, hiszen tőle kaphatja csak azt a többletet, amivel hozzájárulhat a környezete életéhez.

Az ige világosan beszél arról, hogy hol vezet a keskeny út. Nem az arany középút, mert Isten népe nem azt keresi, hanem a **keskeny útat**, amelyik az életre vezet, amelyen Jézus Krisztus jár előttünk.

Fáradozatok érte:

- építsetek, - ültessetek, - szüljetelek...

Nos, ha elfogadjuk Isten igéjének az útmutatását, akkor azt nézzük meg, hogy most mit jelent az, hogy fáradozatok a város békéjén és mit jelent az, hogy imádkozzatok érte az Úrhoz? A városnak, a tágabb környezetnek a békéjét sose lehet elválasztani a személyes életünk békéjétől. Annak békességétől függ a ti békességetek is. Valahol a mélyen mindig közösek a mi érdekeink. Miből áll az, hogy Isten népe ott Babilonban fáradozzon a város békéjén? Abból, hogy **építsenek házakat, ültessenek kerteket, szüljenek gyerekeket**. Mit jelentett abban a tágas értelemben, ahogyan itt az Ige is mondja? Azt jelenti, hogy a hívő ember sohasem csupán kritikusan néz mindent, ami körülötte zajlik, mert mindent úgy kell, hogy nézzen, mert "krinein" azt jelenti, hogy megítélni, nem azt jelenti, hogy elítélni. Mindent az Isten Igéjének a mérlegére kell helyeznie és meg kell ítélnie, hogy jó vagy nem jó az Isten Igéjéhez viszonyítva, nem a saját szempontjaihoz viszonyítva. Tehát kritikusan kell néznie mindent, de ez nem abból áll, hogy újra és újra elsorolja, hogy mi a rossz a világban, hanem abból is, hogy **újra és újra felmutatja, hogy mi az Isten akarata szerinti jó**. Arra sokan képesek, hogy elsorolják mások hibáit, már csak azért is mert ezzel mentegetik és megpróbálják felmenteni magukat, a konstruktív, az építő hozzáállás alól.

Építsetek házakat!

Isten gyermeke úgy épít, hogy konstruál, - azt jelenti, hogy összerakni, építeni -, ennek ellentéte a destrukció, a destrukció, ami azt jelenti, hogy rombolni, szétverni, elpusztítani. Isten népe **soha nem destruktív, mindig konstruktív**. Miközben kritikus, aközben azt is elmondja, sőt a maga életébe és életgyakorlatában bemutatja a világnak, hogy milyen az, amit Isten jónak tart és ami igazán építő lenne. Az előjárás, a példaadás, a világítás, az a hívő népnek a nagy felelőssége és nagy lehetősége. Építsetek házakat. Ez azt jelenti, hogy semmiben nem vesz részt Isten gyermeke, ami destruktív, ami rombol, ami másnak kárt okoz, ami értékeket tesz tönkre. De mindenben előjár, ami konstruktív, ami előbbre visz, ami az egésznek a békéjét, tehát az Istennel való közösségét is munkálja, amellet, és azon túl a föld, a világ javát is.

Jellé válik Isten népe ezen a világon, hogy így is lehet élni. Jel minden hívő fiatal, hogy így is lehet viszonyulni a másik nemhez. Így is lehet készülni a házasságra, így is lehet építeni házasságot, hogy **nem a tetővel kezdem**, hogy lefekszünk egymással. Hanem alapozunk, hogy az viharálló és teherbíró legyen és megismerjük egymást és időt adunk egymásnak és tisztelem a másikat az első perctől kezdve, az ötvenedik házassági évfordulónkig, ha megérjük. Konstruktívan, építően, akkor is, ha emiatt bolondnak nézik és nevezik sokszor Isten gyermekét, ez vele jár. Ezzel legjobb előre számolni. Ezt mindenki megkapja, aki egy destruktív világban az Isten igéje szerint épít és konstruál.

A hívő ember konstruktív: alulról kezd építkezni. Az masszív lesz, azt lehet terhelni. Az megfelel majd a céljának. Nem sajnálja a fáradságot, az imádságot, az áldozatot tőle. Ezzel a konstruktív szemlélettel és alapállással jellé válik ebben a világban. Valami többlet jelenik

meg Isten népében és az ilyen hívő emberben. A többiek elgondolkodnak, hogy így is lehet élni? Így is lehet vezető pozícióban dolgozni? Ilyen alázat és megbocsátás is létezik? Miközben két lábbal itt áll, ahova Isten tette, teljes szívével és egész belső világával Istennel kapcsolódik össze. És ebben a teljes függésben tud hivatása magaslatára emelkedni és igazán építővé válni.

Ültessetek gyümölcsösöket!

Isten gyermeke tehát nem vesz részt semmiben, ami rombol, ami Isten ellenes, ami ember ellenes. De ott van mindenütt, ahol építés folyik, épít házakat, építi az egyházat építi a házasságát és a házasságokat és mindent úgy, ahogy az Isten Igéje előnkbe adja. **"Légy példa a hívőknek"**, ezt írta Pál a fiatal Timóteusnak is. Ezt jelenti az, hogy építsetek. Ültessetek gyümölcsösöket! Hol? Babilonban? Amikor előbb-utóbb úgy is hazamennek? Igen. Ilyen furcsák Isten parancsai az Ő népéhez. Aki gyümölcsöst ültet az megtanul ma **áldozatot hozni azért, hogy holnapután majd valaki szedje annak a gyümölcsét.** Az ilyen ember mindig tovább lát, túllát a pillanaton, önmagán a saját személyes érdekén, a mán. Az ilyen embernek perspektívája van. Távlata van. A holnapnak képes dolgozni. Ma óriási tömegeknek teljesen ismeretlen ez. Most szedd meg magad! Rövid úton meggazdagodni nem számít, milyen áron, ki fizeti meg az árát! Ebből rablógazdálkodás lesz. Értékek mennek tönkre a nagy habzsolásban. Ki gondol a jövőre. Jeremiás Siralmaiból hadd idézzem azt a félelmes mondatot: **"Nem gondolt a jövőjére, csudálatosan alásüllyedt."** Ezért adja Isten az Ő népének a fogságban is ezt a parancsot, hogy ültessetek kerteket. **Minden nemzet és közösség alásüllyed, ha nem gondol a jövőjére.** Aki fát ültet, az a jövőnek dolgozik. Az egész poliszt gazdagítja.

Szüljetez gyerekeket!

Ez a harmadik hangúlyos tanács. Mert érdemes, mert van jövőtök és a jövőre most kell felkészülnötök. És ha nem szültök gyerekeket a saját jövőtöket teszitek tönkre. Istennek terve van veletek, ne hallgassatok. **Ne hallgassatok a susárlókra, a pánikkeltőkre, a reménytelenekre, akik a csüggedés mérgét oltják belétek.** Istennek szép terve van az Ő népével. Öröm volt olvasni, mert tele van ígérettel az Ige. Most az ítélet kohójában meg kell tisztulni, mert rengeteg bűnt követett el ez a nép, de **az ítélet célja nem a megsemmisítés, hanem a megtisztítás.** Már készíti fel Isten az Ő népét arra, hogy tőle kapott küldetését a fogság után még jobban teljesítse és ennek szerves része az, hogy szüljetez gyerekeket. **Mert aki nem született meg, az nem is születhet újjá!** Istennek ez a parancsa a mi enervált nemzetünkhöz is ezekben a nehéz időkben is. Aki enged Isten parancsának az megint csak túllát a pillanaton, az nem olyan korlátolt ember, mint aki azt mondja: én akarom élvezni az életet és most akarom élvezni ezért nem kell gyerek. Sok emberrel beszéltem, akik évek, évtizedek múlva keserűen állapítják meg, hogy éppen **az élet maradt ki** így belőlük, éppen az élettől fosztották meg magukat. Maradt valami pillanatnyi élvezet és lemaradtak az életről.

Építsetek házakat, akkor is ha ideiglenesen laktok bennük. Ültessetek kerteket akkor is, ha más szedi le azoknak a gyümölcsét és szüljetez gyerekeket, növeljétek és neveljétek a következő nemzedéket, nemcsak azért, hogy legyenek akik harminc év múlva a nyugdíjatokat megtermelik, hanem azért, mert **ez az Isten akarata**. És a hívő embernek ez a parancs és indokolás önmagában elég. Akinek ez nem elég az nem ismeri az Istennek való engedelmességet. Annak semmi köze az élő Istenhez, mint Úrhoz, ha Isten nem parancsolhat neki ilyen kérdésekben is.

Ezek jelenti együtt azt, hogy fáradozzatok a város békességén, Mindegyik szónak sokkal tágabb a jelentése, mint ahogy azt gondoljuk.

Könyörögjetez érte!

Mit jelent az, hogy könyörögjetez, imádkozzatez érte az Úrhoz? Ez is furcsa parancs volt, mert mondhatták volna a számüzetésben lévő Izráel vezetői a város urai ellenséges indulattal vannak irántunk! Azokért könyörögjünk? És a mienktől egészen eltérő idegen ideológiát vallanak és nem is igénylik a mi könyörgésünket. Isten azt mondja, hogy ezek nem szempontok, ez nem ellenérv, egyik sem. Akkor is ez az Úr parancsa. Nem tudom észrevettük-e, amikor olvastuk ezt a szép levelet, itt majdnem **a hegyibeszéd magaslatain lépegetünk**. Hiszen Jézus ott ezt mondta: **"Szeressétez ellenségeitez és imádkozzatez azokért, akik háborgatnak és kergetnek titez."** Mert mit jelent az, ha valaki imádkozik a városért, amelyikbe számüzte az Úr? Azt jelenti, hogy ajtót nyit a cselekvő Isten előtt. Ezt jelenti érte imádkozni.

Imádkozzam az ellenségeimért? Az nem azt jelenti, hogy Isten segítse őket minden gagságukban. Azt jelenti, hogy kérem Istent, hogy lépjen be az ő életükbe. Kérem Istent, hogy Ő irányítsa őket, még akkor is ha őz nem akarnak és most még nem tudnak neki tudatosan engedelmeskedni. Fogja le a kezüket, ha gonoszt szándékoztak tenni. Indítsa őket jóra, akkor is ha őz nem úgy gondolták. Hiszen **akinek útjaihoz jóakarattal van az Úr, még az ellenségeit is jóakaróivá teszi**, ahogy a Példabeszédezek könyvében olvassuk. Aki imádkozik a városért, az komolyan veszi, hogy az Isten az Ura a pogány városoknak is, a pogány népeknek is. Ő irányítja az istenteleneket is, mert Ő a történelem Ura és ezt a bizalmát vallja meg a hívő ember, mégha éppen fogságban szenved is, mint akkor Izráel népe. Isten ott is Úr és nem csak neki, hanem minden népnek ura és az ő akarata jó, teljes és tökéletes akarat. Aki imádkozik a városért, az azt kéri, hogy Isten akarata valósuljon meg a városban, akarják vagy nem akarják, tudják vagy nem tudják annak az urai.

Imádkozunk, hogy ellenségből testvér legyen!

Isten akarata az is, hogy minél többen ismerjék és elismerjék Őt. Olyan szép a Cselekedetek könyv eleje, ahol több fejezetben is megismétlődik, hogy amikor megindul a keresztyénüldözés, az **üldözöttek mindig elkezdenek imádkozni üldözöikért**, nem azért, hogy Isten pusztítsa el őket, hanem azért, hogy őz is megismerjék az Urat és ellenségből testvérré legyenek. Ezt is jelenti imádkozni a városért. **Ne tartson vissza minket a környezetünkért, a világért való komoly közbenjáró könyörgésben semmi sem**, az sem, hogy a világ ezt nem igényli, vagy nem érdemli meg, vagy nem is érti. A világ sohse érti az Isten gyermekeit. A világ időnként igényli az Isten népének a segítségét, de alapjában véve ingerli őt a Isten népének a jelenléte, mert mi nem ebből a világból valóz vagyunk, hanem onnan fentről valóz. Jézus egyenesen ezt a kemény szót használta, hogy gyűlöl titez a világ, mert engem is gyűlölt. De erre a válasz mindig az, hogy ti meg szeressétez ellenségeitez, és imádkozzatez érte.

Kitérőként említem, hogy vissza ne tartson a közbenjáró imádságban minket semmilyen ellenséges indulat, hogy olyan sokszor lehet látni, hogy a világ tűzoltásra szeretné felhasználni Isten népét, a hívőket. A világ tele rakja a poliszt, ezt a környezetet kocsmákkal és aztán jöjjön az egyház és végezze az iszákosmentés munkáját. Tönkreteszi a fiatalságot hamis értékekkel s aztán jöjjenek a hívők és keressék meg a kallódó és narkós fiatalokat. Öngyilkosságba kerget sokakat, s aztán jöjjön az egyház és a megmentett öngyikosokba töltsön újra életkedvet. Tönkreteszi a családot és a tiszta házaselet értékeit és aztán ennek a rombolásnak az áldozatait vegye kezelésbe az egyház. Nem épít ki szociális védő hálót, de építsen az egyház otthonokat, ahol a kiszolgáltatottakat, a kisemmizetteket gondozzák. Rohamosan nő a fogyatékos gyermekek száma. Ápolja hát őket az egyház a maga otthonaiban. A világ törvényesíti a homoszexualitást és jöjjön az egyház és vigasztalja az AIDS-es betegeket halálukig. Mert a világ legfőljebb ezt várja az egyháztól. Azonnal valami tűzoltást, aztán menjen tovább. Az egyház a maga sajátos munkáját ne végezze, mert azt nem igényli a világ. A mi sajátos igei lelkigondozásunkat a kórházakban sem igényli, valami mást várnak tőlünk.

Ahol megjelenik a tiszta evangélium, az ott azonnal elkezd ingerlni a világot. Pontosan úgy van, ahogy Jézus előre megmondta. De ebből nem az következik, hogy háttatfordítunk vagy megharagszunk vagy káröröm jelenik meg az ember szívében: Lám, nem boldogultok magatokban! - hanem azt jelenti, hogy méginkább imádkozzatok a városért. Mert, aki imádkozik az tudja, hogy ez ajtónyitás Ez azt jelenti, hogy a cselekvő Istent kérem, hogy lépjen be. Nyúljon bele! Munkálkodjék bennük is és mutassa nekünk is, hogy ebben a helyzetben mi a feladatunk. Ki képes erre? Erre csak az a hívő ember képes, aki nagyon komolyan néz állandóan felfelé arra az Istenre, akiről tudja, - és most maradjunk ebben a szituációban, mert így hiteles igazán -, aki tudja, hogy Ő küldte vagy engedte oda a népet a fogságba. Ő akarja használni, ott is tudja használni őket. Még az ellenségeinek a javára is. Gondoljunk csak arra, hogy honnan tudták a babiloni csillagászok, hogy messiásnak kell születnie Izráelben? Egészen bizonyos, hogy a fogságba hurcolt izraeliták beszéltek az ő messiás váradalmaikról, ősi kijelentéseikről és láthatatlan Istenükről és még évszázadok múlva is néhány tudósnek a szívében ott van ez az ige és nekiindulnak Babilóniából karácsonykor, hogy hódoljanak a megszületett nagy király előtt. Ilyen összefüggések vannak. Aki elvállalja Istentől kapott küldetésnek, hogy **még a fogságban is Istent képviselje és bizonyosságot tegyen, azt Isten használja és megáldja.** Tehát fölfelé, Óreá kell nézni. Én tőle függök Ő tett ide engem Ő akar használni valamire, amit talán csak később érhetünk meg. És ez azt jelenti, hogy minden hívő embernek tudnia kell, hogy ő Isten képviselője ott ahol él.

Képviselői feladataink vannak.

Minden újjászületett embernek képviselői mandátuma van ebben a világban. Az Isten akaratát kell képviselnie. Nem a világ elvárásait és igényeit kiszolgálni. Könnyörögni azt jelenti, hogy én az Isten akaratát akarom képviselni és a magam életében mindenképpen cselekedni. A hívő embernek tudnia kell, hogy kettős állampolgársága van. A mi országunk nem e világban van, hanem odaát, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk - írja Pál apostol. **Két lábbal itt, de teljes szívvel a mindenség Urától függök** és ő mondja meg, hogy mikor mit csináljak itt. Ez a helyes politizálása a hívő embernek. Mert az, hogy a hívő nem lehet közömbös a polisz dolgaival szemben azt jelenti a szó bibliai értelmében: minden hívő ember politikosz, politikus. Ez azt jelenti, hogy mindenütt az Isten akaratát képviseli ott ahova

őt Isten állította. Nem erőszakosan, nem türelmetlenül, de állhatatosan és hitelesen. Nagyon kell tehát fölfele néznie. Aztán nagyon kell előre néznie. Nem szabad elakadni a pillanatnál, sem illúzióban nem szabad ringatnia magát, s mint némelyek ott a fogságban tettek, sem elcsüggednie nem szabad, mintha az lenne a végleges állapot, mindig a jövőt nézi. A hívó embernek van élő reménysége.

Nézzünk oda a másik bajára!

Imádkozni azt is jelenti, hogy az Isten gyermekének állandóan néznie kell, tekintettel kell lennie a másokra. Az ellenségére is, hogy imádkozzék érte és szeresse, meg a bajbajutottra is és ne azt nézze, hogy mi az oka a bajának, és attól függ hogy segíték-e vagy sem. Hanem mindenkin segít, akinek a bajáról már értesült, és ahol van lehetősége erre. Nézni fölfelé az Úrra, akinek a képviselői vagyunk itt. Nézni mindig előre, túl a pillanatnyi helyzeten, nehézségeken, álmodozásokon, hamis próféciaikon, - ahogy itt olvastuk - jóslásokon, túl mindenben, Isten ígéreteire gondolva. És nézni a másokra, szeretni őt akkor is, ha ellenség, és méginkább ha bajbakerült. A hívó embernek ez a politikus magatartása rendkívül aktív, tevékeny magatartás.

Ez a fajta politizálás végkép nem azt jelenti, hogy hívó ember mindenkor szidja a mindenkori hatalmon lévőket, nem azt jelenti, hogy, igyekszik keresni az érvényesülés útját a politikában, **nem azt jelenti, hogy valamilyik pártnak a színeiben harcol a többi ellen, hanem azt jelenti, hogy minden körülmények között csendesen küzd az Isten akaratának a megvalósulásáért**, amit neki ismernie kell. Ha nem ismeri akkor újuljon meg a hitében és kérjen világosságot az Istentől, amit neki akkor is képviselnie kell, ha egyedül kell képviseli azt egy családban egy közösségben akárhol, mert tudnia kell, hogy ebben a küldetésben jár. Ebből pedig az következik, hogy a hívó ember nem vesz részt semmiben, ami Istent gyalázó, Isten ellenes, nemzet romboló, polisz ellenes, ami értékeket tesz tönkre, ami a hazugságra épül, amit a harácsolás jellemez, ahol a gyűlölködést elvárják vagy beletáplálják az emberbe. Semmi ilyenben nem vesz részt, akkor sem, ha ez az érvényesülését vagy előremenetelét akadályozza. De mindenben résztvesz és ha éppen senki nincs ott aki csinálná, akkor egyedül is azon fáradozik, hogy Isten Igéje hangozzék, hogy a Szentírásnak tekintélye legyen, hogy Istent tisztelje a Polisz és ne gyalázza, vagy negligálja, hogy az élet előre haladjon, hogy a salom a maga teljességében megvalósuljon, ami az ember javát, embernek Istenhez találását elősegíti. Mert Isten népének ős eredeti megbízatása mégis csak az, és ez nem változik az idők folyamán, hogy megmutassa másoknak az életre, az Istenhez vezető utat.

Az elmúlt év elején az **életmentő imádság üzenetét adta nekünk Isten, hogy könyörögjünk az orszáért**, hogy el ne pusztítsa azt. Hányan imádkoztuk végig ezt az évet, hogy azokra a konkrét feladatokra gondolva könyörögjünk az ország jövőjéért, hogy könyörögjünk, hogy küldjön Isten munkásokat az aratásába, hogy könyörögjünk hogy nyisson ajtót a hirdetett Ige előtt? Kik voltak azok akik ezt állhatatosan végezték? Isten ma kibővíti a feladatot.

Mivel mi sem ismerjük, hogy mikor mi az Isten konkrét akarata, ezért a legfőbb vágya minden ilyen embernek, hogy **"taníts engem a Te akaratodat teljesítenem, mert Te vagy Istenem. És a Te jó Lelked vezéreljen engem az egyenes földön."** (Zsolt.143:10.) Ez a hő vágya minden hívő embernek, és ha ezt komolyan veszi és kéri Istent, akkor Isten megmutatja lépésről-lépésre, hogy most éppen abban a helyzetben és kérdésben mi az Ő akarata, és ha van **alázata és bátorsága** Isten gyermekének azt akár egyedül is képviselni, akkor előbb utóbb kiderül: valóban az, és csak az volt ott az igazi megoldás a problémákra.

Ilyen értelemben kell fáradoznia minden hívő embernek a város békességén, és ezzel a lelkülettel kell és lehet imádkozni a mi Istenünkhöz. Ez a magatartás soha nem népszerű. Jeremiást bebörtönözték, pöcegödörbe dobták, kiközösítették, üldözték emiatt a szemlélete és magatartása miatt. Mert a világ azt akarja: álljon be a hívő nép is valamelyik csoportba, és hagyja magát irányítani. Némely hívők pedig azt akarják, hogy álljon félre a hívő, és hagyja ezt az egész megveszett szekeret menni, ahova majd eljut. De itt nem erről van szó! Itt arról van szó, hogy Isten népe komolyan veszi, hogy **Isten a történelem Ura is**, és Őneki hatalma van azokat is irányítani, akik nem figyelnek Őreá és nem keresik az Ő akaratát. **Ő nem dobta ki a kezéből a gyeplőt!**

Szükséges és érdemes tehát könyörögnünk a városért és mindazokért, akik felelősen intézik annak sorsát, és érdemes fáradoznunk annak békességén a szó ilyen tágas, gazdag és sajátosan bibliai értelmében, mert akkor áldja meg Isten a szolgálatunkat. Mindezt pedig ennek a két igének a feszültségében teszi a hívő ember:

"Nincsen itt nekünk maradandó városunk, hanem a jövődöt keressük." (Zsid.13:14.) és **"Fáradozzatok annak a városnak a békességén, amelyikbe fogságba küldött titeket az Úr és könyörögjeteK érte Őhöz."**

Mert nagyobb az aki bennünk lakik, mint aki e világban lakik. (I.Jn.4:4).

1994. Január 1.